

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.021/2023/5.

Felperes: felperes1

(cím2)

Felperes jogi képviselője: Dr. Ilosvai Gábor pártfogó ügyvéd

(cím6)

Alperes: alperes1

(Cím4)

Alperes jogi képviselője: Zwierczkyné dr. Szakál Ibolya ügyvéd

(cím7)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 38.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 292.216 (kettőszázkilencvenkettőezer-kettőszáztizenhat) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy az első-, és másodfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

Az ítéltábla megállapítja, hogy 198.320 (százkilencvennyolcezer-háromszázhusz) forint feljegyzett elsőfokú illeték és 262.962 (kettőszázhatvankettőezer-kilencszázhatvankettő) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2012. október 9. napjától sterilizáló munkakörben dolgozott az alperesnél, 2021. március 1. napjától tevékenységét egészségügyi szolgálati jogviszony keretében látta el. Az alperes 2021. szeptember 15. napján kelt levelében, melyet a felperes 2021. szeptember 16. napján vett át tájékoztatta, hogy a Humánpolitikai és Munkaügyi Osztály nyilvántartása szerint a felperes a levél keltezésének napjáig a koronavírus elleni védőoltást nem vette fel, illetve a beoltottság tényét nem igazolta. Az alperes egyúttal felhívta a felperest, hogy 15 napon belül a védőoltást vegye fel, és ezt a jogszabályban foglaltak szerint hitelt érdemlően igazolja. Az alperes tájékoztatta továbbá a felperest, amennyiben az oltás felvétele részére egészségügyi indokból ellenjavallt, és ezt orvosi szakvélemény is alátámasztja, mentesül a jogszabályi kötelezettség alól. Az alperes figyelmeztette a felperest, hogy amennyiben a felszólítást követően sem oltatja be magát, illetve mentességét nem igazolja, a munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszünteti.

[2] A felperes 2021. szeptember 20. és október 10. között keresőképtelen állományban volt. 2021. szeptember 25. napján jobb keze második ujját megvágta, ezért tetanuszoltásban részesült. A 2021. szeptember 25. napján kelt ambuláns lapot kiállító kezelőorvos javaslata szerint az ezt követő két hétben védőoltás beadása a felperes részére nem javasolt. A felperes a tetanusz oltást követően belázasodott. A felperes 2021. október 4. napján értesítette az alperes HR-osztályát és az alperes igazgatóját a tetanuszoltás utáni lázas állapotáról, továbbá arról, hogy a foglalkozás-egészségügyi szakorvostól azt a tájékoztatást kapta, hogy 2 hónapon keresztül a COVID-19 oltást nem kaphatja meg.

[3] Az alperes főigazgatójának megkeresésére a foglalkozás-egészségügyi szakorvos 2021. október 12. napján kelt e-mail üzenetében tájékoztatta alperest, hogy „hozzaértők” szerint a koronavírus elleni védőoltás felperesnek beadható, mivel nem volt olyan típusú reakciója, amely miatt az oltás beadása ellenjavallt volna. A felperes 2021. október 13. napján megjelent a HR osztályon, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a foglalkozás-egészségügyi szakorvos véleménye szerint beoltható. A felperes azonban úgy nyilatkozott, hogy a tetanuszoltásra figyelemmel nem kívánja magát beoltatni.

[4] Az alperes a 2021. október 13. napján közölt azonnali hatályú felmondással a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyát 2021. október 1. napjával megszüntette. Az azonnali hatályú felmondást azzal indokolta, hogy felperes a védőoltás-felvételi kötelezettségét elmulasztotta.

[5] A felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyának megszüntetését követően 2021. október 14. napjától álláskeresési járadékban, majd nyugdíj előtti álláskeresési segélyben részesült. A felperes a Megyei Kormányhivatal városli Járási Hivatala közvetítésével és önállóan is megkísérelt több munkáltatónál is elhelyezkedni, azonban ez csak 2022. október 1. napjától sikerült. A felperes a COVID-19 vírussal szembeni védőoltást a jogviszonya megszűnését követően sem vette fel.

[6] A felperes módosított kereseti kérelmében jogviszonya jogellenes megszüntetésére tekintettel kérte az alperes kötelezését 2.390.920 forint elmaradt jövedelem címén kártérítés, valamint ezen összeg után 2022. június 8. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamat, továbbá 896.100 forint végkielégítés, valamint ezen összeg után 2021. október 14. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamat megfizetésére.

[7] A felperes keresetlevelében előadta, hogy munkaviszonya megszüntetésére keresőképtelensége ideje alatt került sor, ezért az alperes nem biztosította számára a védőoltás utólagos felvételét. A felperes hivatkozott a koronavírus elleni védőoltás kötelező igénybevételéről szóló 449/2021. (VII. 29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (13) bekezdésére, amely szerint a munkavállaló a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alóli mentesülés megszűnését követő harminc napon belül köteles a védőoltást felvenni. A felperes hivatkozott a foglalkozás-egészségügyi szakorvos szóbeli tájékoztatására, és arra, hogy a COVID-19 fertőzés elleni vakcina beadásához szükséges hozzájáruló nyilatkozaton kérdésként szerepel, hogy a megelőző 2 hétben védőoltást kapott-e, illetve volt-e lázas beteg. A felperes előadta, hogy több oltóponton azt a tájékoztatást kapta, hogy a tetanuszoltás utáni lázra tekintettel 1,5-2 hónapig nem oltathatja be magát. A felperes vitatta a foglalkozás-egészségügyi szakorvos írásba foglalt véleményét, mely szerint oltható. Hangsúlyozta, nem értékelhető terhére, hogy ellentmondásos orvosi vélemények születtek, bizonytalan helyzetben volt, így vele szemben az azonnali hatályú felmondás joga nem volt gyakorolható.

[8] A felperes szerint jogviszonyának megszüntetése azért is jogellenes, mert arra 2021. október 1. napjával került sor annak ellenére, hogy az ezzel kapcsolatos iratokat az alperes október 13. napján adta át részére. A felperes álláspontja szerint azzal, hogy több munkáltatónál is megkísérelt elhelyezkedni, kárenyhítési kötelezettségének eleget tett.

[9] Az alperes ellenkérelmében felperes keresetének elutasítását, valamint felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[10] Az alperes ellenkérelmében előadta, hogy a foglalkozás-egészségügyi szakorvos írásbeli tájékoztatása alapján a felperes részére a védőoltás beadása nem volt ellenjavalt, ennek ellenére a felperes a védőoltást nem vette fel, ezért a Korm. rendelet kötelező rendelkezése alapján az alperes a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az alperes szerint a Korm. rendelet 1. § (13) bekezdésének rendelkezését

azokra a foglalkoztatottakra kell alkalmazni, akik 2021. szeptember 15. napját megelőzően mentesültek a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alól. A Korm. rendelet valamennyi egészségügyi dolgozóra a 2021. szeptember 15. határidőt állapította meg, míg az ezt követő határidőt nem a Korm. rendelet, hanem a munkáltató biztosította az érintett egészségügyi dolgozók részére.

[11] Az alperes szerint kizárólag a Korm. rendelet 1. § (5) bekezdésében foglalt orvosi szakvélemény alapján mentesülhetett a foglalkoztatott, a keresőképtelen állomány nem adott alapot arra, hogy a foglalkoztatott a munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés megszűnését követő 30 nap után vegye fel a védőoltást. Az alperes kiemelte, hogy a Korm. rendelet 1. § (8) bekezdése munkáltató felhívásáról és nem az oltás határidejéről rendelkezik. Az alperesi álláspontot alátámasztja továbbá a 3537/2021. (XII.22.) AB határozat [64] bekezdése is, amely szerint a munkáltatói felhívás az oltás kötelező felvételére vonatkozó eljárási rend keretében nyújtott tájékoztatási kötelezettség körébe tartozó, arra irányuló felhívás, és az az időköz, amely alatt a foglalkoztatott jogkövetkezmény nélkül tehet eleget a kötelezettségének.

[12] Az alperes előadta, hogy a felperes 2021. október 4. napján jelent meg a foglalkozás-egészségügyi szakorvosnál, amely időpontban az orvosi igazolás csatolására előírt határidő már lejárt. A felperes kötelezettsége volt az orvosi igazolás beszerzése és a munkáltató részére történő átadása, melynek a felperes nem tett eleget.

[13] Az alperes előadta, hogy az iratokon azért szerepel a jogviszony megszűnésének napjaként 2021. október 1. napja, mert az iratok ezen a napon már elkészültek, azonban azok a tetanuszoltás miatti bizonytalan helyzetre tekintettel nem kerültek átadásra a felperes részére. Az alperes az azonnali hatályú felmondást 2021. október 13. napján közölte felperessel, így az akkor hatályosult.

[14] Az alperes felperes kereseti kérelmének összecszerűségét arra tekintettel vitatta, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, mivel a védőoltást jogviszonyának megszüntetése után sem vette fel, ezért utasították el jelentkezését több munkáltatónál is.

[15] Az elsőfokú bíróság 36. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.390.920 forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítést, valamint ezen összeg után 2022. június 8. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatot, továbbá 896.100 forint végkielégítést, valamint ezen összeg után 2021. október 14. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatot. Az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy fizessen meg alperesnek 52.000 forint perköltséget, és megállapította, hogy a 74%-ban pernyertes felperes pártfogó ügyvédi díját az alperes viseli. Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 198.320 forint illetéket, és megállapította, hogy 69.680 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy a Korm. rendelet 1. § (13) bekezdésének rendelkezése alapján a felperes oltási kötelezettsége meghosszabbodott-e a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alóli mentesülés megszűnését követő 30 napig, vagy a felperesnek az

oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően kellett mentesülnie a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól.

[17] A felperes 2021. szeptember 20. és október 10. napja között keresőképtelen állományban volt, azaz mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alól. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jogalkotó célja az volt, hogy a Korm. rendelettel érintett munkavégzési helyeken olyan foglalkoztatottak dolgozzanak, akik a koronavírussal szembeni védőoltást megkapták, ezzel is csökkentve a velük érintkező személyek fertőződésének kockázatát. Azok a foglalkoztatottak, akik mentesülnek a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól, nem jelentenek ilyen kockázatot, figyelemmel arra, hogy nincsenek jelen a munkavégzés helyén. Ebből a szempontból nincs különbség a foglalkoztatottak között abban a tekintetben, hogy 2021. szeptember 15. előtt, vagy a munkáltatói felhívástól számított 15 napon belül (jellemzően szeptember 15. és 30. között) mentesültek a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól.

[18] Az elsőfokú bíróság szerint a Korm. rendelet 1. § (13) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy felperes a munkáltatói felhívástól számított 15 napon belül, 2021. szeptember 20. napján keresőképtelen állományba került – amely időtartam alatt felperes a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól mentesült –, a felperes a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alóli mentesülés megszűnését (2021. október 10.) követő harminc napon belül volt köteles a koronavírus elleni védőoltást felvenni.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében – hivatkozva a Kúria Mfv.I.10.041/1993., Mfv.I.10.176/2019/4. számú ítéleteire – kifejtette, hogy a felmondás indokának a felmondás közlésekor kell fennállnia, ezért a jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy felperes később beoltatta-e magát. Az elsőfokú bíróságnak csak azt kellett vizsgálnia, hogy felperes jogviszonya azonnali hatállyal történő megszüntetésének jogszabályi feltételei 2021. október 13. napján, a jognyilatkozat közlésekor fennálltak-e.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletében – utalva a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.775/2000. számú ítéletére – megállapította, az a körülmény, hogy az alperes a felperes jogviszonyát visszamenőlegesen 2021. október 1. napjával szüntette meg, nem teszi jogellenessé az azonnali hatályú felmondást, hanem azzal jár, hogy a munkaviszony megszűnése időpontjának az azonnali hatályú felmondás közlése 2021. október 13-i időpontját kell tekinteni.

[21] Az alperes törvényes határidőn belül előterjesztett fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét utasítsa el. Az alperes kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a felperest az elsőfokú és a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdése és (5) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére azzal, hogy az alperes jogi képviselője ÁFA fizetésére kötelezett.

[22] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság az általa helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le a – a Korm. rendelete 1.§ (3) bekezdésében, (8)

bekezdésében és (13) bekezdésében foglaltak alapján – arra vonatkozóan, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyát.

[23] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon állapította meg a felperes részére a Korm. rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidőt, azaz, hogy a felperest 2021. szeptember 15. napját követően is megillette a mentesítés. A Korm. rendelet alapján a felperesnek egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát 2021. szeptember 15. napjáig kellett felvennie. Az oltási kötelezettség alól a felperes akkor mentesülhetett volna, ha orvosi szakvéleménnyel igazolja, hogy a védőoltás felvétele egészségügyi okból részére ellenjavallt. A felperes a védőoltás felvételére vonatkozó kötelezettségének 2021. szeptember 15. napjáig annak ellenére nem tett eleget, hogy az oltás felvételében akadályoztatva nem volt. Felperes orvosi szakvéleményt sem csatolt a határidő leteltéig arról, hogy a védőoltás felvétele ellenjavallt a részére.

[24] Az alperes szerint a felperes a keresőképtelensége nem szolgálhatott alapul az oltási kötelezettség alóli mentesüléshez, mivel a keresőképtelen állomány önmagában nem zárja ki a védőoltás felvételét. A felperes orvosi szakvéleménnyel igazolhatta, ha a védőoltás a keresőképtelen állomány alapjául szolgáló egészségügyi állapotára tekintettel ellenjavallt. A felperesnek ahhoz, hogy az alperes felhívását követően mentesüljön a védőoltás felvételének kötelezettsége alól, be kellett volna szereznie a keresőképtelenségét megállapító háziorvos javaslatát, miszerint a védőoltás felvétele részére ellenjavallt, és e javaslatot át kellett volna adnia a mentesülésről dönteni jogosult foglalkozás-egészségügyi szakorvosnak.

[25] Az alperes fellebbezésében előadta, hogy a felperes védőoltás felvételére vonatkozó, veszélyhelyzet fennállása alatt előírt kötelezettségének sem az alperessel fennállt jogviszonya alatt, sem pedig a jogviszonya megszűnését követően nem tett eleget. Az alperest jogszabály kötelezte a felperes jogviszonyának megszüntetésére. Az alperes nem szüntette volna meg a felperes jogviszonyát, ha a felperes 2021. október 13. napján a foglalkozás-egészségügyi szakorvos írásbeli véleményének ismeretében a védőoltást felveszi.

[26] Az alperes a felperes kárenyhítési kötelezettsége tekintetében előadta, hogy a felperes már 2022. januárjában el tudott volna helyezkedni abban az esetben, ha a jogszabály által előírt védőoltás felvételi kötelezettségének eleget tesz.

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéltének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte azzal, hogy a pártfogó ügyvéd ÁFA fizetésre kötelezett. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott és helyes jogi következtetés alapján kötelezte az alperest.

[28] Az alperes fellebbezése megalapozott.

[29] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény, eljárási szabálysértés, valamint anyagi pervezetés nem megfelelése nem merült fel. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló

fellebbezési kérelemre és ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolta a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdésének megfelelően.

[30] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (3) bekezdésére utalva.

[31] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a tényállást helyesen állapította meg, azonban a Korm. rendelet 1. § (13) bekezdésének téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyát.

[32] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének [40] bekezdésében foglaltakkal, mely szerint annak ellenére, hogy az azonnali hatályú felmondás 2021. október 1. napján kelt, az 2021. október 13. napján hatályosult, amikor azt az alperes közölte a felperessel.

[33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Korm. rendelet 1. § (13) bekezdése értelmében annak a foglalkoztatottnak volt lehetősége a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alóli menetsülést követő harminc napon belül felvenni a védőoltást a hátrányos jogkövetkezmények alkalmazása nélkül, aki a Korm. rendelet 1. § (3) a) pontjában meghatározott hatánapig, 2021. szeptember 15. napjáig mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól. A felperes 2021. szeptember 15. napjáig munkában állt, keresőképtelensége miatt 2021. szeptember 20. napjától mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól, ezért a felperesnek a Korm. rendelet 1. § (8) bekezdése értelmében az alperes 2021. szeptember 16. napján közölt felhívását követő 15 napon belül volt lehetősége felvenni a védőoltást. A felperes a védőoltás felvételi kötelezettségének nem tett eleget és a Korm. rendelet 1. § (4)-(5) bekezdései szerint nem igazolta, hogy részére egészségügyi indokból ellenjavalt a védőoltás felvétele, ezért az alperes a Korm. rendelet 1. § (9) bekezdése alapján jogszerűen szüntette meg 2021. október 13. napján azonnali hatályú felmondással a felperes jogviszonyát.

[34] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

[35] A másodfokú bíróság az eredményesen fellebbező alperes első- és másodfokú perköltsége viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, melynek összegét 3.287.020 forint pertárgyérték alapulvételével állapított meg az IM rendelet 3. § (1) a) pontja és (5)-(6) bekezdései alapján. A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a jogi képviselő munkadíját a pertárgyértékre, a fellebbezési kérelem terjedelmére és a tárgyaláson kívüli elbírálásra figyelemmel a pertárgyérték 2 százalékára mérsékelte.

[36] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

[37] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett az elsőfokú és a fellebbezési illeték viseléséről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése figyelembevételével állapította meg. A pervesztes felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet alapján és a Pp. 525. § (1) és (3) bekezdései szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a feljegyzett elsőfokú és fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[38] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Győr, 2023. június 20.